

Պի-րի-նի (հմ. Թ. պի-րի-նի-նի-ք), շղարշ.
Ջի-նի-նի (նի. զ. ջո-նի-նի-նի, որ անգործածելի է. պ.
ձի-նի-նի, ած. զոյգ. Թ. չի-նի-նի, գոյ. մի զոյգ), զոյգ.
մի զոյգ.

Ս-ը (ա.), երաժշտական լարաւոր գործիք.
Ս-նի (Թ. սաղմալ?), զարգարել. հմ. Արարատ. բ.
սաղմել, սաղ զաւլ = պատշաճիլ.

Ս-նի-նի (պ. սալյանէ = տարեկան), մի տեսակ հարկ.
Ս-նի-նի (Թ. սաղմալ) = առաջնութիւն, ողջութիւն.
Ս-նի (պ.). հովանի, պաշտպանութիւն.

Ս-նի (Թ.?), ռուբհանգան.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), ակնածանք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, համարանք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Ս-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Վ-նի-նի (Թ.), տուրք.
Վ-նի-նի (ա.ս. վեհապետ = պատերազմ վարող), քաղաքի
կամ գաւառի կառավարիչ. տերիտորի վարչապետն տի
գոյթիւն. պիտի գնամ կառավարիչի գահաւարելու.

Տ-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Տ-նի-նի (Թ. սալիք), Թիւն, Կառիք.

Քեդու (ա.), խորոզիք.
 Քեդու (թ.), թաշկինակ.
 Քեկի (թ.), մզիչ, քամիչ. Քեկի(ր) ևեկե, քամիչ
 կոնք. մեծ քամիչ.
 Քեք (թ., քեք), շահ.
 Քեքի (ա.), շնորհ, քարհնաճուձիւն.
 Քեկի, Իւլի (թ., քեպի, քեպի), իցիւ. երկրորդ
 ձեռք — Իւլ հմ, իւլիչիմ (ա. իւլիչի).
 Քերու (թ.), կեռաս.
 Քերեթ (թ., քերեթ), կիր.
 Քերեւ (քառ չան. Հն. Ակն. 70 — քեվլա, եւ 74 —
 «քերվա») (քրդ., ?), կըքայալ (քրդաց մէջ).
 Քեդու (թ.), օծուկ.
 Քու (պ. քեռ), անկիւն.
 Քեռիւ (թ., քեռիւ), կամուրջ.
 Քո (թ., քեռ), արմատ.
 Քո-թ (թ., քիւթ), ըտանիք.
 Քո-իւ (ա. քագաթ), բայց.
 Քո-իւ (ա. քագաթ), աղքատ. մուրաշիկ.
 Քո-իւ (ա.), տոկոս.
 Քո-յու (ա. քիւտ), շահ, օգուտ.
 Քո-ու (ա. քագաթ), տարբերութիւն.
 Քո-ու (պ. քեռաւ — ընդարձակ?), զուարթ, աւաւ.
 Քո- (թ.), թրքական քեւ.
 Քո-իւ (ա. քեկեք), ճակատագիր, բախտ.
 Քերեկ (թ., քերեթ), վերաբեր.
 Քերեւ (պ.), հրաման.
 Քերեւ (պ. քերեւան?), կարճ թեւաւոր բաճկանակ,
 գործածական Ակնու.
 Քեւի, քեւի (թ.), տակաւ. Պու. քիւի.
 Քեւ-աւ-աւ (քր. թ. քրանք), քրանք.
 Քեւ (ա. քիւն, քիւն, լն), այս ինչ.
 Քիւ (պ.), աղք.
 Քո-իւ, Կո-իւ (ա. քուգարա, յա. քագիր-ի), աղ-
 քատ, մուրաշիկ.

ՄԱՏԵՆԱԽՕՍԱԿԱՆ

ՆԱԶԱՐԵԱՆ ԵՌՎԱ. Խ. — Կրթական վերածնունդին:
 Կ. Պոլիս, 1909, 80 էջ 112: Գին 4 ղըշ.

Ահա գիրք մը եւս, զոր հետաքրքիր ուշա-
 դրութեամբ ու օգտիւ պիտի կարդան մանկանց
 դաստիարակութեան նուիրական գործող զա-
 ղող ամէն դաստիարակը եւ ուսուցիչը: «Երթա-
 կան վերածնութիւն» անունը ծղգիւ կը համա-
 կատարանէ գրքոյին միջի բովանդակութեան,
 որ ի հարկէ, զուտ դպրոցական ըլլալով, իւր
 կէտ նպատակին ունի «միայն կրթական հարցեր,
 խնդիրներ յուզել եւ գոհացում պահանջել
 մանկութեան եւ դաստիարակութեան իրաւունք.
 ներունդ»:

Երբ ազգային արգի դաստիարակութեան
 բազմակողմանի թերութիւնները հանրածանօթ

են, վերածնութեան պէտքը զգալի դարձած է
 ամէն կողմ, քանի որ ցարդ ի գործածութեան
 եղող կրթական դրութիւնը չկրցան իրենցմէ
 անկալուած արդիւնքն յառաջ բերել, եւ —
 ինչպէս Հեղինակը քիչ մ'աւելի յառաջ կ'եր-
 թայ — «քանի որ պէտք եղածին չափ կուտան
 տէր եւ իրենց պաշտօնին գիտակից կրթական
 մշակներ չենք ունեցած»:

Երբ ազգ. դաստիարակութեան կարեւոր
 հարցին ամէնէն աններելի թերութիւնն յայտ
 է նախ, որ մենք տղուն մէջ առողջ նկարա-
 գրին իւր առած ուսման հետ համընթաց զար-
 գանալուն հոգ չենք տանիր եւ երկրորդ, որ մեր
 վարժարաններն առանց բացառութեան ամէն
 ալ առաւել կամ նուազ ուսուցչական նիւ-
 թապաշտութեամբ վարակուած են: Ինչ հարկ
 կար՝ օր. համար, ուսմանց ծրագիրներն անչափ
 չափազանց խճկել ու խճողել (նիւթապաշտու-
 թիւն) եւ անդին տղուն մտային կարողութեանց
 զարգացումն անտեսել... Donner des con-
 naissance est bien, former l'esprit est
 mieux (J. Carré, Traité de Pédagogie
 scol. 168). Հառ լաւ ըսած էր Հ. Եասարով
 անգղիական տիպար դաստիարակութեան մեթո-
 դին մասին խօսելով. «Դաստիարակութեան բուն
 իսկ եւ գլխաւոր նպատակը չի կայանար պար-
 զապէս ըղեղը կրթելու վրայ, հապա միեւնոյն
 տանն առողջ նկարագրի հետ» գործունեայ
 միտք ու քաջառողջ մարմին մը ստեղծելու
 վրայ»:

Այսօր մեր վարժարաններու մէջ զանա-
 զան ուսման կ'աւանդուին, որոնք կրթութեան
 թէ իւր միջոց եւ թէ իւր նպատակ կը ծա-
 ուայն. յիշողութիւնները կը ծանրաբեռնուին,
 ուսուցանելու մեքենական եղանակներ կը գոյա-
 նան. եւ այս ամէնը ինչ քանի ծառայեց —
 մարդկային կարողութիւնները բթացնելու եւ
 — որ աւելին է — ի սպառ անզարգ մնալու:
 Այս է ահա մեր վարժարաններու մէջ աւան-
 դուած (իւր նպատակ) լեզուէն լեզուաց յառաջ
 բերած զարմանալի արդիւնքը, որով այն կ'ըլլայ
 որ, այսօր մեր ազգ. վարժարաններու ուսմանց
 շրջանը մեքենական բոլորած չայտարանիք 90%օր
 ի վեճակի չեն ըլլար՝ չըսեմ օտար լեզու, եւ ոչ
 իսկ իրենց մայրենի լեզուն կոկիկ գրել եւ —
 աւելի գէշը — շնորհքով հասկնալ: Պատ-
 ճառը. որովհետեւ վարժարանաց տաւջագրեալ
 ծրագիրները չեն համապատասխաներ ժամա-
 նակիս պահանջմանց: Հառ լաւ ըսած է Հեղի-
 նակը. «Չեւեհասութեան տէր անձինք կը պակ-